

גוסטב בריאן (למטה) מודה:

"אני מתחרט על זה שחשפתי את עצמי!"

אני הרגשתי שלא היתה לי ברירה אלא לנהוג כך. כי לא כתבו איש-ציבור, אלא טרחו והסבירו: חברי-כנסת לשעבר ועוד רמזים. לכן לא היה לי נעים מהאחרים שמתאימים לתיאור זה. על מה אני רותח? בעדות היחידה שמסרתי באותו היום, יום חמישי, במישטרה, נאמר לי שאין מתייחסים אליי כאל חשוד, אלא רק

כיום החמישי הופיע איש סחוט, נרגש, במערכת העיתונים ידיעות אחרונות ומעריב. והציג עצמו בדראמטיות: "אני איש-ציבור שמורסם שהוא קשור לפרשת טייטלמן!" היה זה חברי-כנסת לשעבר מחיפה גוסטב בריאן.
לא קשה לנחש איזו התרגשות אחזה בשומעים, בכל

כאל עד. מה עשו מכך בעיתונים אחרי שנחשפתי? כתבו: החשוד הנוסף בפרשת טייטלמן! הוסיפו הערות הקשורות אותי כביכול לפרשה המיוחדת לטייטלמן כולה, ולא רק לאירוע בודד, הכרוך בה בעקיפין.

לכן זוהי עצתי לאנשי-ציבור הנקלעים למצבי: עם כל אי-הנעימות הכרוכה בהפלת חשד על אחרים, אל תלכו בעיקבותיי!

מערכת לחוד, באותם רגעים. עד שנודע כי בריאן ערך ביקור גם במערכת העיתון המתחרה, וממש בנס לא המשיך במורד הכביש למערכת על-המישור. ביום השני, אחרי הכותרות השמנות שהולידו ביקוריו אלה בתיקשות, אמר לי: היום, בראייה לאחור, ואחרי שגזרתי את כל קיטעי-העיתונות של השבוע שעבר, אינני יכול לייצץ לאנשי-ציבור נחשדים לעשות מה שעשיתי - לקום ולהזדהות!

בעובד בכיר, וליד עדים פנה אליו: "אתה לא יודע לעבור."

● על עובד אחר הוא צעק, גם כן במיטרו: "אתה יוצא למילואים ורושם שעות נוספות!"

● לאחת המזכירות הוא אישר מיכסת קילומטרים, לאחרות סירב.

● הוא שיגר מיכתב-פיטורין לעובדת כהריון, ונאלץ לחזור בו רק אחרי שהוסבר לו כי זו עבירה פליית.

● יום אחד הוא טילפן ליחידה של המישרד מחוץ לירושלים וצעק כי העובדות במקום, מנהלות יותר מדי שיחות פרטיות."

● במהלך סיכום עם ועד העובדים הזמין טייטלמן לבית-פרומין את המישטרה, בטענה, חיים אילת, התפרע והשיג גבול.

● עובדת שמסרה עדות כתובה, התומכת בגירסתו של איש-הוועד, קיבלה איום בפיתורין.

● חבריו של טייטלמן כבר מגבשים

לפני יותר מחמש שנים, בנובמבר 1981, הוא הועמד לדין מישמעתי של עובדי המדינה, ואף נפתחה נגדו חקירה מישטרית פלילית על-הנאה. מתיק מס' 20/81 מ/32 בבית-הדין המישמעתי עולה, כי טייטלמן גבה שתי משכורות בעת ובעונה אחת מן השרות הציבורי: הוא עבד במישרה מלאה במישרד-התחבורה, כמהגרס בשרות המטאורולוגי, ובאותו הזמן עצמו גם גבה שכר של מישרה מלאה מעיריית ראשון-לציון, כיועצו של ראש-העירייה דאז, חנניה גיבשטיין.

בהגיעו למישרד השתלט טייטלמן על הטלפונים בלישכת השר, ולא הניח להעביר שיחות ישירות, שלא באמי צעות, לאברהם שריר. אל כל הפנים לשר היה מדבר בלשון גסה, "חייגתי לשריר כדי להודיע לו משהו שהיה חשוב לו, לא לי", סיפר השבוע, פקיד במוסד ציבורי חשוב. במקום לקבל את השר, עלה טייטלמן על הקו, שוב, שוב מתעסק בתיאור' הוא צעק, כששמע את שמי, מבלי לדעת כלל באיזה עניין פניתיי."

טייטלמן התפרץ לבית-פרומין כמו פיל השועט לתוך חנות-החיסויה.

שר שריר (עם השחקנית נירה רבינוביץ) למנוע את הפירסום!

את קו ההגנה הציבורי שלו. "לאהרון יש פה גדול ושוב, אבל בסך הכל הוא בחור טוב", אמרו השבוע (ראה מיסגרת משמאל, של דפנה ברק). הרמז ברור: הוא אולי הציע לנשים מילים שובכות של גבר בן 50, לא מעשים. על רקע זה חשובה עמדתה הנמרצת של המישטרה, המתייחסת ברצינות גם למילים, אפילו אלה מילים ללא כיוסי. שכן התנהגות כפי שמיחסת לטייטלמן - גם אם לא הצליח לסחוט מהעובדות טובת-הנאה מינית - גורמת אוירה מובהקת של טור, טרור שאותו מטיל בעל שררה על נשים הכפופות לו במקום עבודתן. אין לדעת שלב זה כיצד תסתיים החקירה המישטרית נגד טייטלמן בעניין ההטרדה המינית, אך נראה, כי אחרי התפוצצות הפרשה אפסו סיכויי להיות מנכ"ל המישרד, וגם בתפקידו כסמנכ"ל יתקשה אברהם שריר להחזיק בו.

עד מהרה פשטה במישרד, כלשון מיסמך רישמי של ועד-העובדים, "אוירה של איומים והפחדות, חשך איש ברעהו, יאוש וחוסר-אונים". הוא טיפה מלשינות ופגע בעובדים, בכבודם, בתנאי עבודתם, בזכויותיהם ובתמורות השונות המגיעות להם בזכות ולא בחסד."

● עובד בכיר, המועסק במישרד מזה 30 שנה, שב משליחות בחו"ל. טייטלמן שיבץ אותו בעבודה, אך סירב להקצות לו חדר, שולחן או אפילו כיסא.

● לעובד אחר הוא פנה בנילול, ליר אחרים, וצעק עליו: "אולי תצא לפנסיה?"

● עובדת בכירה התלוננה כי איים עליה: "אריח אותך מתפקידך."

● בעוברה במיטרו הבחין מרחוק

חבריו של טייטלמן אומרים:

"הפה שלו הרג אותי!"

במיסגרת השרות. טייטלמן עבד בבית-דגן, במכון המטאורולוגי, השייך לשדות-המדינה, ושריר פשוט ביקש להעבירו ללישכתו במישרד-התיירות. טייטלמן, תושב ראשון-לציון, הוא חבר המפלגה הליברלית, כמובן, אם כי כיוון מטעם סיעה עצמאית מקומית בהנהלת העירייה. בין השנים 1974-1978, תחת שילטונו של חנניה גיבשטיין.

על כל פנים, ההצנחה לא עברה באורח חלק, ועוררה תסיסה בקרב העובדים. טייטלמן, מעידים חבריו, הוא בחור טוב. רק שהפה שלו הרג אותי! מסכימים הכל, ומוסיפים: מה שדפק אותו הוא החלק שמעל החגורה, ולא מה שמתחתיה..."

מקורביו של טייטלמן גם יודעים לספר שלמתלוננת הראשית נגדו יש עבר עשיר בסיפורים נוסח הסיפור שבו הוא מסובך בעטייה. אלה מדגישים גם שהפיר-סומים באילו עומד להתמנות סמנכ"ל חדש לאמרכלות במישרד-התיירות במקומו, בגין הסתבכותו, הם שיקריים. לדיברי מקורביו, מילא טייטלמן את התפקיד באורח זמני בלבד, וממילא היה צפוי להתמנות אדם קבוע למישרה בכירה זאת.

"א הרון ישן עכשיו". סיפרה מרים טייטלמן ביום השני בערב. היום שבו שוחרר בעלה ממעצרו. "הוא לא מדבר עם העיתונות. גם אנחנו לא. לי אין כל רצון להיחשף, או לחשוף את ילדיי. אני מבקשת שיתנו לנו מנוחה. לפחות כמה ימים של מנוחה. זה נשמע כבקשה מוגזמת!"

מרים, עובדת בעיריית ראשון-לציון במחלקת החינוך, היתה זאת שלקחה את העניינים בידיים במישפחת טייטלמן. כשהחלה הפרשה, עוד לפני שזכתה לסיקור הסנסציוני בעיתונות, סירב בעלה, שכיהן כסמנכ"ל לאמרכלות במישרד-התיירות, לשכור שרותיו של עורך-הדין אהרון בן-שחר. טייטלמן טען: "אני חף מכל פשע, האמת תצא לאור. אין לי ממה לפחד!"

הביטחון העצמי המופרז הזה היה אחד הגורמים למעצרו, מחשש לשיבוש הליכי-החקירה, המתנהלת בימים אלה נגדו. בעוד השר הממונה, אברהם שריר, שהבלאו למישרד, ואנשיו לא מונעים מאמץ מלמנוע את פירסומה של הפרשה (בשלבים הראשונים הם קצרו הצלחה), גילה טייטלמן עצמו חוסר-רגישות ושאלנות בלתי-מובנת.

חבריו טוענים שאותו ביטחון עצמי עוד כדי שחצונות ולשון שופעת פנינים ומרגליות, הם שגרמו להסתבכותו. טייטלמן עצמו טוען, שההאשמות נגדו הן תוצאה של ההתנגדות שהיתה בשעתו להבאתו למישרד מצד ועד-העובדים, בראשותו של חיים אילת. העובדים התנגדו לפני כשנה וחצי להכנסת עובד בכיר מבחוץ למישרד. מקורביו של טייטלמן משיבים כיום, שאין זו הצנחה, אלא דבר השגור בשרות-המדינה - העברת עובד